



Ավետիք Իսահակյան

մեր սպանված դիցուհին

«Մեռնեի, Սևանը չորացած չտեսնեի ...»

Մեր հայրենի սեզ լեռների
Կանաչ գրկում անուշաբույր
Սպանեցին, հոշոտեցին
Մեր ոսկեհեր, կապուտաչյա
Գեղեցկուհուն հոգեհատոր:

Ավա՛ղ, էլ չենք տեսնելու մենք
Չքնաղ դենքը աստղաժպիտ
Մեր նազելի գեղեցկուհու.
Ավա՛ղ, էլ չենք լսելու մենք
Ձայնը քաղցր, լուսակարկաչ
Մեր սիրելի գեղեցկուհու:

Եվ երբ մի օր գնանք այցի
Գեղեցկուհուն մեր նազելի
Սեզ լեռների կանաչ գրկում,
Ուր մորթեցին, հոշոտեցին
Մեր սիրուհուն հոգեհատոր,
Պիտ կուրանան աչքերը մեր,
Երբ փոխարեն մեր դիցուհու
Կապուտաչյա, լուսակարկաչ,

Տեսնենք ժայռեր, ծերպեր սթին՝
Կարիճների, օձերի բույն
Մեր հայրենի սեզ լեռների
Հրատոչոր, մեռած գրկում:

1948

Նոր Բայազետ